

the medical sector as an instrument for the development of management measures for health preservation and recovery.

References:

1. Health Systems in Transition – [Electronic resource]. – Access mode: <http://bit.ly/2qJdw1n>.
2. Law of Ukraine «On State Financial Guarantees of Medical Care of the Population» // Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine. – 2018. – No. 5. – Art. 31: zakon.rada.gov.ua/go/2168-19.
3. Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine as of December 27, 2017, No. 1101 «On Creation of the National Health Service of Ukraine»

Демков П. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Сучасна економіка вступила в період кардинальних глобальних трансформацій. І тому сьогодні країнам належить створити необхідні умови для прискореного переходу від ресурсної моделі до моделі інноваційного розвитку. Динаміку та спрямованість її розвитку визначає фактор інноваційності, він стає драйвером розвитку та підвищення конкурентоспроможності економіки, науково-технічного, технологічного та соціально-економічного прогресу. За сучасних умов під впливом соціальних і технологічних трансформацій зростає динаміка кризових економічних явищ, підвищується рівень невизначеності економічного розвитку та ін. Особливий вплив на характер і способи економічного розвитку чинить фактор інноваційності. Даний фактор в сучасних умовах властивий промислово розвиненим країнам і, як стверджує більшість науковців, сьогодні він перетворився на вирішальний чинник конкурентоспроможності на всіх рівнях – від людини до держави [4, с. 23].

Фактор інноваційності «вимагає», відповідно, перебудови інфраструктури процесу функціонування національної економіки, світового господарства в цілому, способу життя людей тощо. В економічній науці фактор інноваційності починає осмислюватися тільки в останні роки і, не дивлячись на значний обсяг наукових досліджень, й досі не отримав належного обґрунтування. Сьогодні «інноваційність» вивчається в контексті прояву її ролі в забезпеченні конкурентоспроможного та сталого розвитку економіки, як фактор інтенсивного економічного зростання [3, с. 60].

При розгляді поняття «інновація» проблемним є питання: визнавати чи не визнавати інновацією будь-яке нововведення? Наприклад, принципово новими розглядаються відкриття в природничих науках – вони можуть змінювати погляди та уявлення на пізнання і предмет діяльності. В контексті економічної науки мова повинна йти про нововведення (новації). У зв'язку з цим доцільно говорити про відмінності винаходів та інновацій в сфері економічної діяльності, коли увага акцентується на їх значенні в досягненні більш високої ефективності

функціонування виробництва відповідно до цілей розвитку [5, с. 81]. Фактично всі суспільні явища та процеси, в назві яких складовою частиною включається «нове», в тій чи іншій мірі співвідносяться зі змістом інновацій.

Основним ресурсом інноваційного розвитку виступають знання та інформація. У широкому сенсі інновації та нововведення в економіці фактично представляють: по-перше, економічну (через впровадження та реалізацію у виробництві) форму існування та функціонування знань і інформації; по-друге, результат процесу накопичення, переробки та обробки знань і інформації з метою підвищення ефективності діяльності [2, с. 49].

Під впливом факторів інноваційного розвитку та розширення інформатизації відбуваються кардинальні зміни в економічному середовищі та життєдіяльності людей. Внаслідок еволюції комп'ютерних та інформаційних систем, а також вдосконалення ноу-хау в сфері менеджменту, відбувається збільшення необхідності змін [1, с. 172]. Наростання якості та кількості інформації веде до глобальних змін в зберіганні, поширенні, варіативності застосування інформації, особистому доступі до неї в будь-якій точці світу та ін. Капітал, земля, праця, інформація, час доповнюються новим фактором економічного розвитку – цифровими технологіями.

Інноваційна економіка об'єктивно породжує і відтворює не тільки нові інформаційні ресурси та структури в системах господарювання, але і якісно інші вимоги до самої людини. Через величезну кількість інформації виникає складність її сприйняття та підвищується ступінь невизначеності в діяльності суб'єктів ринкових відносин. Сьогодні, в епоху інформатизації та інтелектуалізації економіки, ефективне здійснення господарської діяльності все більше залежить від рівня розвитку креативних якостей та інтелектуальних здібностей працівників. Інформаційна епоха та інноваційні процеси в ній кардинально змінюють уявлення про функції технологічного розвитку. Сьогодні не можна не погодитись з тим, що саме фактор інноваційності господарської діяльності прискорює нарощування та зростання ефективності будь-яких бізнес-процесів.

Таким чином, сучасна ситуація в світі підтверджує, що в глобальній економічній конкуренції виграють ті країни, які забезпечують сприятливі умови для нарощування можливостей інноваційного розвитку економіки. Це передбачає, перш за все, нарощування та реалізацію науково-технічного потенціалу на основі відтворення інноваційного людського капіталу. Безумовно, стратегічна роль в цих процесах належить державі. Відповідно, державна концепція розвитку країни в теперішніх умовах інформаційного суспільства та економіки знань, повинна базуватися на чітких і зрозумілих напрямках економічної політики.

Список використаних джерел:

1. Гвініашвілі Т. З. Організаційні зміни – необхідна умова забезпечення розвитку підприємства / Т. З. Гвініашвілі // Вісник Дніпропетровського університету. – Дніпропетровськ: Біла К. О., 2015. – Вип. 9 (3). Т. 23. – С. 170–175.

2. Коберник І. В. Організаційно-економічні засади формування механізму управління інноваційним розвитком інтегрованих бізнес-структур / І. В. Коберник // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія «Економічні науки», 2016. – № 1 (95). – С. 44–54.
3. Літвінов О. С. Визначення факторів конкурентоспроможності закладів охорони здоров'я в умовах інноваційного розвитку / О. С. Літвінов // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. Науки: економіка, політологія, історія, 2017. – № 4. – С. 58–68.
4. Федулова Л. І. Інноваційність економіки ЄС та України: напрями скорочення розриву / Л. І. Федулова // Економічний часопис – XXI. – 2016. – № 156(1-2). – Р. 22–25.
5. Grynko T. Organisational and economic mechanism of business entities' innovative development management / T. Grynko, T. Gviniashvili // Economical annals-XXI, 2017. – №165 (5-6). – Р. 80–83.
6. Гринько Т. В. Організаційні зміни на підприємстві в умовах його інноваційного розвитку / Т. В. Гринько, Т. З. Гвініашвілі // Економічний часопис-XXI. – 2015. – №1-2 (2). – С. 51–54.

Дяченко Ю. Г., Тімар І. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В СФЕРІ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ

Світовий досвід реформ у системах охорони здоров'я доводить, що нова парадигма сучасного розвитку сфери медичних послуг в економічно розвинутих країнах світу – це конкуренція, а саме «конкуренція з позитивним результатом, від якої виграють усі його учасники» [1, с. 488].

В останні роки в Україні в сфері медичних послуг поруч з державними медичними закладами динамічно розвивається приватний сектор, представлений суб'єктами малого підприємництва, які надають різного виду медичні послуги. Так, тільки в Дніпропетровській області станом на кінець 2017 року ліцензії на здійснення господарської діяльності з медичної практики мали 1566 суб'єкта. З них державні установи, підприємства та комунальні заклади склали 19% (менше 300 одиниць), натомість частка приватних підприємств – власників ліцензій на медичну практику складала 7% (117 одиниць), товариств з обмеженою відповідальністю – 13% (близько 200 одиниць), фізичних осіб-підприємців – 59% (більше 900 осіб) (рис. 1). Тобто, за кількістю суб'єктів у сфері медичних послуг Дніпропетровської області приватний сектор в чотири рази перевищує кількість державних та комунальних закладів [2]. Очевидним й природним наслідком такого стану є конкурентна боротьба між суб'єктами господарювання на ринку медичних послуг, що обумовлює актуальність наукових досліджень спрямованих на пошук механізмів та інструментарію підвищення їх конкурентоспроможності.

Основними факторами, що впливають на конкурентоспроможність суб'єктів підприємництва в сфері медичних послуг фахівці вважають системи і методи